

Kl. 16.01

(Ordfører)

Morten Østergaard (RV):

Interessen har jo samlet sig om, hvad det er, man vil med det her forslag, hvilke problemer det løser, og hvad konsekvensen af de nye tiltag er. Derfor er det jo rimeligt her ved andenbehandlingen at spørge sig selv om, hvad vi ved nu, som vi ikke vidste under den ganske uforberedte første behandling.

For det første må vi jo sige, at politiet i al væsentlighed ikke har problemer med at holde styr på folk, der er på tålt ophold, som alle – på nær en enkelt – overholder meldepligten. Politiet har aldrig forsøgt at få personer på tålt ophold straffet med fængsel eller bøde for ikke at overholde meldepligten, og politiet har ifølge sig selv ikke haft behov for at pålægge daglig meldepligt for at sikre udsendelse. Så hvad er formålet egentlig med loven? Justitsministeren sagde i vores samråd i fredags flere gange, at formålet netop er at sikre tilstedeværelse med henblik på udsendelse. Men de, som skal sende folk ud, har altså aldrig brugt en daglig meldepligt, så det kan jo i virkeligheden ikke være ideen.

Men hvad så med integrationsministeren da? I samme samråd sagde integrationsministeren følgende, og jeg citerer: Formålet er at forhindre tuneseren i at nærme sig Kurt Westergaard. Citat slut. Det var 39 minutter og 10 sekunder inde på lydoptagelsen. Det siger jeg, hvis ministeren forbereder sig på at benægte nogen sinde at have sagt det.

Omvendt siger justitsministeren nærmest i en besværgelse, at der ikke er tale om frihedsberøvelse for folk på tålt ophold, fordi de kan – og jeg citerer – fortsat færdes frit i samfundet, fortsat færdes som andre borgere uden for Center Sandholm.

Så her er altså to ministre, der indbyrdes er fuldstændig uenige, og det stopper ikke her. Her til lands er det justitsministerens ansvar at vurdere, hvem der truer den offentlige orden og nationens sikkerhed, bl.a. ved hjælp af Politiets Efterretningstjeneste, men mens justitsministeren meget omhyggeligt påpeger, at det altså stadig væk er udsendelse, som er argumentet for de skærpede krav, så tager integrationsministeren rundt på justitsministerens ressource med snart den ene så den anden definition af, hvem der er farlige. Hold nu fast! Ved førstebehandlingen sagde ministeren – igen citat: Der er faktisk tale om personer, der er farlige for danske statsborgere. Men i samrådet i fredags sagde ministeren

så: På den ene side er det ikke i sig selv et kriterium, at man er farlig. Men alligevel er man til fare for den offentlige orden, hvis ikke man vil medvirke til udsendelse. Det er, selv om Flygtningenævnet jo altså har sagt, at man ikke kan gøre det uden risiko for forfølgelse. Og så igen modsat, at farlighed ikke er et kriterium, når der fastsættes vilkår for familiebesøg i weekender m.v. Ministeren mener altså, at det er mennesker, der pr. definition er farlige for danske statsborgere og den offentlige orden, men det skal ikke spille en rolle for de vilkår, der fastsættes for deres tålte ophold.

Det er jo en absurditet, som kun understreges af, at den ansvarlige minister, justitsministeren, slet ikke mener, at det er det her, loven sigter på.

Fru Karen Ellemann bidrager jo i dag til den tragikomiske uklarhed om lovens formål med sin helt egen formålsbeskrivelse, hvori Venstretilsyneladende sigter på at få mulighed for at pålægge opholdspligt og daglig meldepligt, hvilket der jo altså allerede er i dag. I de blindes rige er den enøjede jo konge, og jeg gruer altså for, hvad det er, Venstres folketingsgruppe ved om det, vi vedtager i dag.

Vi ved ikke – farlig/ikkefarlig, nationens sikkerhed, udsendelse. Ja, når det kommer til formålet med den her lov, så efterlades Folketinget fuldstændig i mørket. Skulle forslaget være ren symbolik og spil for galleriet, så må vi også skuffe Dansk Folkeparti og regeringen. Selv ikke en af hovedpersonerne, tegneren Kurt Westergaard, mener, at det har nogen betydning for hans sikkerhed, om forslaget vedtages eller ej. Det gælder både i praksis og følelsesmæssigt, som han sagde til Radioavisen.

Men vi mener slet ikke, at det kan fastslås med sikkerhed, om der er tale om symbollovgivning. Interessen har samlet sig om tuneseren, hvis sag integrationsministeren beredvilligt sagsbehandler i offentligheden. Han skal holdes væk fra Kurt Westergaard, men kun i hverdage. Men hvad med den snes, de andre, der er på tålt ophold? Hvad sker der med dem? Ingen kan sige det, for de, der kan i Integrationsministeriet, vil ikke, og vi andre kan simpelt hen ikke gennemskue det, fordi lovgivningen er fuld af besværgelser, men ingen praktiske anvisninger.

Vil man fastholde præmissen fra den nugældende orden, hvor der normalt ikke fastsættes ophold i Center Sandholm for personer med ægtefælle og mindreårige børn i Danmark? Er der tale om, at personer på tålt ophold nu pr. lov som gruppe erklæres til fare for nationens sik-